

Uytvaart ter gedachtenisse van de Aller-doorlugtigste, en in deugden uyt-blinkende vorstinne, Maria Stuart, coningin van Groot-Bretagne, Vrankryk en Yrland, &c. &c. &c. uyt een vergankelijk in een eeuwig duurend konink-rijk overgegaan den 28. December 1694 ende is haar konink

<https://hdl.handle.net/1874/21475>

MB

925.

U Y T V A A R T

*Ter Gedachtenisse van de Aller-doorlugtigste, en in Deugden
uyt-blinkende V O R S T I N N E,*

MARIA STUART,

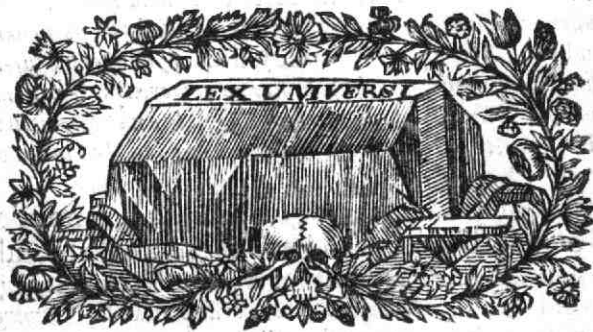
Coningin van Groot-Bretagne,

V R A N K R Y K en I R L A N D

Ec. Ec. Ec.

Uyt een vergankkelijk in een eeuwig duurend Konink-
rijk overgegaan den 28. December 1694.

Ende is Haar Koninklijk Lichaam den 5. Maart 1695.
Begraven tot West-munster.

T O T U T R E C H T

Gedrukt by *Jacobus van Paddenburg*, Ordinaris Drucker der
Ed: Mog: HEEREN STATEN 's Lands van Utrecht, 1695.

O P D R A G T

Aen de

Bescheydene ende voorsichrige Juffrouw W. E.

Me Juffrouw,

Ick hebbe (mijns oordeels) aen niemand in dese onse Stad, ofte Provincie van Utrecht, dit mijn Gedicht, ter Oytvaart ende Gedachtenisse van de Doorluchtigste der Vorstinnen MARIA STUART, Coninginne van Groot-Bretagne, &c. Hoog-lofflijker en eeuwiger Gedachtenisse, met meerder gerustheyd kunnen op-dragen, als U E. mijne goede ende getrouwe Friendinne, welker ervarentheyd in de Dicht-konst niet alleen my, maar veel andere bekend zijn. Neemt dan dese mijnen arbejd onder de schaduwe uwer vleugelen, het selve (soo veel doenlijk) te beschermen voor alle quaad-sprekende ende lydende Menschen, welker stoute onbeschaamt heyd soo hoog is gesteygert, dat sy haar niet ontsien tegen de deftigste Geesten onses tijds haar gal en senijn uyt te braaken; weynig dagen herwaarts heb ick een Graf-schrift van hoog-gedachte Coninginne laten uyt-gaan, en (na mijn doen-maals ter ooren quam) dorstender eenige seggen dat het niet uyt mijn Koker quam, even of ik niets kon, dan met een ander sijn werk te pronken, nu ik verbeuge my dat er leven die beter weten; Noch zijnder, die met een wonderlyke en gantsch verruckte (doch maar in schyn) groote onsteltrenisse dese tware slag uyt-schreuwen, ende kort daer na haar selven bemoeyen met Schimp- of Laster-schriften anderen te hekelen, daar nochtans soo veel op haar werck en personen te seggen valt. School-meesters (pas bequaam de Kinderen het A.B.C. te leeren) breecken daar mede haar heffenen over, latende haar prullen door soo een [quanswijs] verbeteren, welke niet bequaam is sijn eygen werck goet te maken. Ick trooste my (Waarde Juffrouw) dat het my (by-aldien ik hier en daar een mislagte mogte begaan hebbe) lichter te vergeven sal zijn als andere Neuswijse, alsoo onse dagelijcx besgheden in huysfelyke saken niet toe-laten onsen tijd met rijmen door te brengen. Ick sal eyndigen, en seggen met Jan Vos in de Voor-reden van een Sijner voornaemste Treur-spielen, genaemt Aran en Titus:

Soo acht ons Eersteling 't getal der Laster-monden,

Als d' ongenaakb're Maan het bassen van de Honden

Hier mede (Waarde Juffrouw) Ontfangt mijnen Arhejd met soodanig een Herte, als het U wort op-gedragen, en vaart wel, bevelende U in de Bescherminge des Alder-hoogsten, die ons trooste in het smertelyk verlies van hoog-gedachte Coninginne.

Ik blijve

Me Juffrouw,

U E. gantsch verplichte Dienaresse,

ELISABET van VIANEN.

Utrecht den 2. Maart 1695.

M U Y T V A A R T

Ter Gedachtenisse van

Haare Aler-voortreffelijxste MAJESTEIT

M A R I A S T U A R T,

*Coningin van Groot-Brittannien, Vrankrijk en
Yrland, &c. &c. &c.*

Werd dan ten Grave-waard geleid
't Cieraat en Parel der VORSTINNEN,
Wiens Dood al-omme word beschreid,
Dog meest van die haar recht besinnen.

Moft' gy ô al-te-wreede Dood
M A R Y E, Wiens Leven was ons leven,
Ons hulp, en toe-vlucht in den nood,
Soo vroeg helaas! den dood-steek geven.

En met u onverschoonbr'e schicht
DEES' noyt verwonnen dus verwinnen,
Berovende Ons HAAR glans, en 't Licht
Van 't PUYK der Aardse Coninginnen.

Nu treurd den K O N I N G Haar Gemaal,
Sijn Hert, dat nimmer kon bewijken
In't grootst' gevaar van vuur en staal,
In 's Oorlogs Veld, gepropt met Lijken;

Befwijkt by na; Sijn **K O N I N G I N**,
Sijn Vreugt, Sijn Trooft, Sijn Hoop, Sijn Leven,
Sijn aller-schoonste **Z I E L S V R I N D I N**
Moet Hem nu door de dood begeven.

Nu treurd 't *Vereenigd Nederland*,
En 't *Britse Rijk*, soo vast verbonden,
Dat, (hoe 't Gedrocht daar tegen kant,)
Deef' *Eendragt* nimmer word geschonden.

Nu treurd de *Waare Christen Kerk*,
Haar **STEUN - PYLAAR** is neer-gevallen,
Die 't *Rein Geloof* staag even sterk
Bewaarde als met onwinb're Wallen.

Nu treuren laas! met hert en mond
Bedrukte Weduwen en Weefen,
Daar elk sijn hoop en trooft by vond,
Is weg, ô smart, niet te genesen!

Hoe droevig gaan sy voor het **L Y K**,
Daar d'Eed'le **Z I E L** is uyt-getogen,
En na het Eeuwig **K O N I N K R Y K**
By Haaren **S C H E P P E R** toe-gevlogen.

Hoe volgt een yeder na sijn rang,
Gedoft met enk'le Rou-gewaden,
Vol droef heyd, (die het hert voor lang
Befat) geheelijk over-laden.

Weg

Weg nu met alle Pronk-cieraad,
Dat jong en oud plag te bekooren,
Weg ydelheden, vlucht, en laat
Deef' Rouw u hert en ziel door-booren.

Merkt hier in d' ongestadigheid,
Vergankelijkheên van Aerdse saken,
Hoe dat de dood (soo wel bereit
De grootste, als de kleinste te naken)

Ontfiet geen schoonheid; Sagmen oit
Bevallikheid met Wijsheid paren,
Verselt met God-vrucht, op-getoit
Met Deugt, die *Esters* even-aaren;

Men sag het in dit *Schoonheids Beeld*
MARIA blinken, Wiens gelijken,
(Soo ver de Son sijn stralen deeld)
Niet was te vinden. Die ons blijken

Ontelbaar van HAAR Deugden gaf,
Die KONINGRIJKEN kon regeeren,
Die ZETEL, SCEPTER, KROON, en STAF
Bezat, en zwaide G O D ter eeren.

U Roem verwelkke nimmermeer,
U NAAM sal eenwig by ons leven,
U Deugden zijn bekend soo veer
De Son en Maan Haar Schijnsel geven,

Vaar wel VORSTIN voor eeuwig dan,
Geniet veel vreugd by 'sHEMELS KONING,
Ontfangd van Uwen GOD nu van
U trouwen dienst op Aerd, Belooning,

Die HY de Vroomen uit Genaad'
Wil geven, die het werk betrachten,
(Hun toe-vertrouwt) 't geen vroeg en laat
MARIA deed' met al Haar krachten.

Een yeder volg het Voorbeeld na
Van Deef' Uyt-muntende VORSTINNE,
Behertig zig om vroeg en spa
De deugd met hert en Ziel te minnen.

Des HEMELS Zegen blijf ons by;
GOD wil ons voor meer ramp bewaren;
HY zy ons trooft. Nu roepen wy
Al t'faam: O! HEER der HEYER-SCHAREN

Bewaar den KONING, Die nu weer
In't Veld voor ons Sijn LIJF gaat wagen;
Dat HY met d'Overwinning keer
Bevrijd van 's Vyands list en lagen.

Het zy so, Ja Het zy so. Laat
O! HEER Uw Goedheid ons bestralen;
Gedenk niet ons voorleden quaad,
Wy sullen t' faam U LOF verhalen.

ELISABET van VIANEN.

GRAF-SCHRIFT.

Hier rust een CONINGIN, Die wijsfelijk drie Rijken
Bestierde, Die het Vry-gevochte Nederland
Beschermdde voor gevaar; Kon nochtans niet ontwijken
De dood, die niet en siet op Schoonheid of Verstand.

E E N A N D E R.

Hier rust Vorstin MARYE, Die Britten Wetten gaf,
De Ziel Die vloog om Hoog, en liet het Lijf in d' Aarde;
Vraagt gy waarom? Om daar een Rijker Croon en Staf,
Gelijk Haar Deugd verdient, voor eenwig te aanvaarden.

E E N A N D E R.

Hier rust SY Die ten Troon verheven
Was om HAAR Deugden, Welckers LEVEN
VORST WILLEM strekte tot geneugt,
Die 't Britse Rijk hielp uyt 't benouwen,
Daar Neerland sig op mogt vertrouwen,
Der Boosen schrick, der Vroomen vreugt.

Op de wel-door-wrogte *Treur-gefangen* van Juff.
E L I S A B E T V A N V I A N E N,
Ter Uytvaart *Haarer* BRITTANNISE MAJESTEIT,
M A R I A S T U A R D.

M In Sang-heldin, *verplichts een weynig t'Uwer Eere,*
McJuffrouw (*welker s roem men daag'lijx ziet vermeeren*)
Te schrijven; Schoon ik niet kan schoeien op die Leest,
Waar meë Gy over-trest veel Dicht'ren. Vlugge Geest!
(Wel-waardig om U Hooft met Lauw'ren te becroonen)
Gy galmd *MARIAAS* Lof, *Die nu Haar Aardse Troonen*
Verlaat, en kiest een eeuwig duurend' CONINKRYK;
Haar Leven vol van Deugd, Haar Dood, en te gelijk
Haar Uytvaart, weet Gy ons (als in een Schilderye)
Te Toonen; Met U Treur-stof gaat Gy HAAR geleyen
Ten Grave-waard; En doet ons denken dat op Aard
Niets onverganklyk is, hoe kostelyk, hoe waard
Het wesen mag. Vriendin, wild soo U tyd besteden,
Ga voort op soo een voet; U Rym vol destigheden
Verquikt ons hert en ziel, U Sang vol Hemels-stof,
Verdiert geciert te zyn met alle Dicht'ren Lof.

U E. Vriendin, W. E.